

RIKSDAGENS SVAR 298/2006 rd

Regeringens proposition med förslag till lag om försvarsmakten samt vissa lagar som har samband med den

Ärende

Regeringen har till riksdagen överlämnat sin proposition med förslag till lag om försvarsmakten samt vissa lagar som har samband med den (RP 264/2006 rd).

Beredning i utskott

Försvarsutskottet har i ärendet lämnat sitt betänkande (FsUB 2/2006 rd).

Beslut

Riksdagen har antagit följande lagar:

Lag

om försvarsmakten

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Tillämpningsområde

I denna lag föreskrivs om försvarsmaktens uppgifter, behörighet, organisation, förvaltning, beslutsförfarande i militära kommandomål och personal.

2 §

Försvarsmaktens uppgifter

Till försvarsmaktens uppgifter hör

1) det militära försvaret av Finland, vilket innefattar

a) övervakning av landområdena, vattenområdena och luftrummet samt tryggnad av den territoriella integriteten,

b) tryggnad av befolkningens livsbetingelser, de grundläggande fri- och rättigheterna och statsledningens handlingsfrihet samt försvar av den lagliga samhällsordningen,

c) givande av militär utbildning och styrning av den frivilliga försvarsutbildningen samt stödande av försvarsviljan,

2) stödjande av andra myndigheter, vilket innefattar

a) handräddning för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet, för förhindrande och avbrytande av terroristbrott samt för skyddande av samhället i övrigt,

b) deltagande i räddningsverksamheten genom att tillhandahålla utrustning, personalresur-

ser och sakkunnigtjänster som behövs i räddningsverksamheten,

c) deltagande i lämnande av bistånd till en annan stat till följd av en terroristattack, en naturkatastrof, en storolycka eller någon annan motsvarande händelse, samt

3) deltagande i internationell militär krishantering.

I fråga om försvarsmaktens övriga uppgifter bestäms särskilt.

2 kap.

Behörighet

Militärt försvar av Finland

3 §

Territorialövervakning

Försvarsmakten övervakar Finlands land- och vattenområde samt luftrum och tryggar den territoriella integriteten på det sätt som föreskrivs i territorialövervakningslagen (755/2000).

4 §

Tryggande av befolkningens livsbetingelser och statsledningens handlingsfrihet samt försvar av den lagliga samhällsordningen

Försvarsmakten tryggar Finlands territorium, befolkningens livsbetingelser och statsledningens handlingsfrihet samt försvarar den lagliga samhällsordningen vid behov med militära maktmedel när ett väpnat angrepp eller ett motsvarande yttre hot riktas mot Finland. De militära maktmedlen skall vara förenliga med internationella förpliktelser som är bindande för Finland. Med militära maktmedel avses användning av militärpersoners personliga vapen och kraftfullare vapenmakt.

5 §

Militär utbildning

Försvarsmakten ger militär utbildning enligt vad som föreskrivs i värnpliktslagen (452/1950) och lagen om frivilligt försvar (/). I fråga om militär utbildning vid Försvarshögskolan bestäms särskilt.

6 §

Frivilligt försvar

Försvarsmakten styr, stöder och övervakar det frivilliga försvaret enligt vad som föreskrivs i lagen om frivilligt försvar.

7 §

Militär disciplin

Försvarsmakten kan utöva disciplinär makt på det sätt som föreskrivs i militära disciplinlagen (331/1983).

8 §

Polisuppgifter

Försvarsmakten sköter polisuppgifter enligt vad som föreskrivs i lagen om fullgörande av polisuppgifter inom försvarsmakten (1251/1995).

9 §

Hälsovård

Försvarsmakten ordnar på det sätt som föreskrivs i lagen om hälsovården inom försvarsmakten (322/1987) hälsovård för dem vars hälsovård den ansvarar för.

Stödjande av andra myndigheter

10 §

Handräckning till polisen och gränsbevakningsväsendet

Försvarsmakten ger handräckning till polisen för upprätthållande av allmän ordning och säkerhet samt för förhindrande och avbrytande av terroristbrott enligt vad som föreskrivs i lagen om försvarsmaktens handräckning till polisen (781/1980). I enlighet med vad som föreskrivs i lagen om försvarsmaktens handräckning till polisen har försvarsmakten rätt att använda militära maktmedel under polisens ledning när den bistår polisen i att förhindra eller avbryta ett terroristbrott.

Försvarsmakten ger handräckning till gränsbevakningsväsendet enligt vad som föreskrivs i gränsbevakningslagen (578/2005).

11 §

Handräckning för skyddande av samhället

Försvarsmakten kan ge handräckning för skyddande av samhället enligt vad som föreskrivs i lagen om bekämpande av oljeskador som uppkommer på land (378/1974), lagen om förhindrande av miljöförorening från fartyg (300/1979) eller i någon annan lag.

12 §

Bistånd till en annan stat

Försvarsmakten kan för att stödja någon annan finländsk myndighet delta i lämnande av räddnings- och annat motsvarande bistånd till en annan stat till följd av en terroristattack, en naturkatastrof, en storolycka eller någon annan jämförbar händelse. Försvarsmakten kan delta i lämnandet av bistånd med utrustning, materiel eller sakkunnigtjänster. Maktmedel får inte användas när bistånd lämnas.

Beslut om försvarsmaktens deltagande i verksamhet som avses i 1 mom. fattas av försvarsministeriet på begäran av ett behörigt ministerium

efter det att försvarsministeriet har hört utrikesministeriet.

Om det är fråga om ett vittsyftande och principiellt viktigt projekt eller om ärendets betydelse av någon annan anledning kräver det, fattas beslutet om försvarsmaktens deltagande i verksamhet som avses i 1 mom. av statsrådets allmänna sammanträde. Är lämnandet av bistånd betydelsefullt i utrikespolitiskt hänseende, fattas beslutet om lämnande av bistånd av republikens president.

Försvarsmakten får inte åläggas att fullgöra uppdrag som avses i 1 mom. utan det förfarande för beslutsfattande som avses i 2 eller 3 mom., om inte något annat följer av den behörighet som försvarsmaktens överbefälhavare har.

Deltagande i militär krishantering

13 §

Militär krishantering

Försvarsmakten deltar i internationell militär krishantering enligt vad som föreskrivs i lagen om militär krishantering (211/2006).

Användning av fastigheter och begränsningar som gäller fastigheter

14 §

Tillfällig rätt att använda fastigheter

Försvarsmakten har rätt att tillfälligt använda andra fastigheter än fastigheter som stadigvarande används av försvarsmakten, om det är nödvändigt med tanke på militär övningsverksamhet eller en höjning av försvarsberedskapen. Försvarsmakten får dock inte orsaka egendom onödigt olägenhet eller skada.

Försvarsmakten har dock inte rätt att använda bostadshus eller därtill hörande gårdsplaner och trädgårdar, odlingsmark före skörden eller försöksfält inom jord- och skogsbruket.

Beslut om att försvarsmakten får använda en fastighet som avses i 1 mom. fattas av försvarsmaktens regionala eller lokala förvaltningsmyndigheter eller av den som leder övningen.

För skada som användningen av en fastighet orsakat betalas ersättning enligt gängse pris till fastighetens ägare eller innehavare. Ändring i ett ersättningsbeslut och i ett beslut som gäller rätt att använda fastigheter får sökas genom besvär enligt förvaltningsprocesslagen (586/1996). Oavsett överklagande skall den del av ersättningen som är ostridig utan dröjsmål betalas till den ersättningsberättigade.

15 §

Förbud och begränsningar beträffande rätten att röra sig

Om militära orsaker eller skyddandet av utomstående mot faror nödvändigtvis kräver det kan försvarsmaktens regionala eller lokala förvaltningsmyndigheter förbjuda obehöriga att röra sig på ett område eller en plats som försvarsmakten förfogar över eller begränsa denna rätt. Bestämmelser om straff vid överträdelser av förbudet ingår i strafflagen (39/1889).

På områden eller platser som försvarsmakten tillfälligt förfogar över för att hålla övning och som används för att förvara materiel, för gruppering av trupper eller för verksamhet som kan vara farlig för utomstående kan den som leder övningen bestämma om förbud eller begränsningar enligt 1 mom.

Vistelse- eller besöksstillstånd beviljas om en sökande på grund av arbetsuppgifter, boende eller motsvarande har ett motiverat behov att röra sig på ett område som används av försvarsmakten. Besöksstillstånd beviljas emellertid inte om det finns grundad anledning att misstänka att sökanden äventyrar försvarsmaktens verksamhet eller säkerheten för de som vistas på området. Den som beviljats vistelse- eller besöksstillstånd får inte på ett område som används av försvarsmakten fotografera eller på annat sätt göra bildupptagningar av för försvaret viktiga objekt såsom ledningsenheter, radar- eller signalstationer och vapensystem. I tillståndet kan meddelas sådana föreskrifter om hur, när och var sökanden får röra sig på området samt om fotografering och annan bildupptagning som är nödvändiga

med tanke på försvarsmaktens verksamhet och sökandens säkerhet.

Tillståndet kan återkallas, om

1) tillståndshavaren bryter mot föreskrifterna i tillståndet,

2) tillståndshavaren har lämnat vilseledande uppgifter om sitt syfte med att röra sig på området, eller om

3) tillståndshavaren inte längre uppfyller villkoren för ett tillstånd.

Vistelse- och besöksstillstånd beviljas av en myndighet som avses i 1 och 2 mom. Ändring i tillståndsmyndighetens beslut i ett ärende som avses i 3 och 4 mom. får sökas genom besvär enligt förvaltningsprocesslagen. Ett beslut om återkallelse av ett tillstånd skall iakttas oavsett överklagande, om inte besvärsmyndigheten förbjuder att beslutet verkställs.

Närmare bestämmelser om vistelse- och besöksstillstånd utfärdas genom förordning av försvarsministeriet.

Av de områden som avses i 1 mom. skall markområden märkas ut. Bestämmelser om förbudsskyltar och andra här avsedda markeringar kan utfärdas genom förordning av försvarsministeriet.

16 §

Registret för tillstånds- och övervakningsärenden

Registret för tillstånds- och övervakningsärenden är ett permanent personregister som är avsett för riksomfattande bruk och som förs med hjälp av automatisk databehandling. Registret kan innehålla uppgifter som det är nödvändigt att behandla för beviljande av de tillstånd som avses i denna lag och som gäller rätten att röra sig samt för övervakning av förbud och begränsningar.

Av identitetsuppgifterna om en person som vistas på eller söker tillträde till försvarsmaktens objekt får i registret införas uppgift om fullständigt namn, födelsedatum, personbeteckning, kön, modersmål, medborgarskap, avsaknad av medborgarskap, nationalitet, hemstat, födelsestat, födelsehemkommun, hemkommun, yr-

ke, adress och telefonnummer eller annan kontaktinformation, uppgift om att personen avlidit samt uppgifterna i personens resedokument. I registret får dessutom antecknas uppgifter om upphittade farliga föremål och ämnen samt andra motsvarande uppgifter som inverkar på säkerheten i arbetet för försvarsmaktens personal.

I registret får beträffande personen i fråga dessutom antecknas uppgift om beviljat säkerhetsintyg enligt lagen om internationella förpliktelser som gäller informationssäkerhet (588/2004) samt uppgift om huruvida en säkerhetsutredning gjorts om personen i enlighet med lagen om säkerhetsutredningar (177/2002) och uppgift om vid vilken tidpunkt och i vilken omfattning en sådan gjorts.

Uppgifter i registret kan lämnas ut för skötseln av uppgifter enligt lagen om fullgörande av polisuppgifter inom försvarsmakten.

Personuppgifter utplånas ur registret senast fem år efter att den sista uppgiften införts.

17 §

Registeransvarig

Huvudstaben samt respektive förvaltningsenhet inom sitt verksamhetsområde är registeransvarig för registret för tillstånds- och övervakningsärenden.

Upprätthållande av säkerhet och ordning

18 §

Upprätthållande av säkerhet och ordning på ett område som stadigvarande används av försvarsmakten

Garnisonschefen eller kommandören för ett truppförband bestämmer närmare om hur säkerhet och ordning skall upprätthållas på ett område som stadigvarande används av försvarsmakten. Bestämmelser om utbildningen för en tjänsteman i vakt- eller jourtjänst utfärdas genom förordning av försvarsministeriet.

19 §

Utredande av identitet, avlägsnande av en person och rätt att gripa en person

En tjänsteman i vakt- eller jourtjänst har rätt att avlägsna en person från ett område som stadigvarande används av försvarsmakten och från ett i 15 § avsett område, om det är uppenbart att personen inte har rätt att vistas på området och tjänstemannen har uppmanat personen att avlägsna sig. Tjänstemannen har också rätt att avlägsna en person som lovligen vistas på området, om han eller hon stör eller äventyrar andras eller sin egen säkerhet. Dessutom har tjänstemannen i sitt uppdrag rätt att få veta namnet, personbeteckningen eller, om sådan saknas, födelsedatum samt medborgarskap och passuppgifter i fråga om den person som vistas eller rör sig på området.

Bestämmelser om allmän rätt att gripa ingår i 1 kap. 1 § i tvångsmedelslagen (450/1987). En person som gripits och som inte lyder under 45 kap. i strafflagen skall utan dröjsmål överlämnas till polisen. Detta gäller även en person som lyder under 45 kap. i strafflagen och som har gjort sig skyldig till något annat brott än ett brott som avses i 2 § i militära rättegångslagen (326/1983). Om den som gripits inte kan överlämnas till polisen senast sex timmar efter gripandet, skall han eller hon friges omedelbart.

20 §

Säkerhetsvisitation

En tjänsteman i vakt- eller jourtjänst har i samband med avlägsnandet eller gripandet av en person rätt att utföra kroppsvisitation och granska de saker personen medför för att försäkra sig om att det inte är fråga om föremål eller ämnen med vilka personen kan utsätta sig själv eller andra för fara. Tjänstemannen har rätt att frånta den gripne de farliga föremål eller ämnen som påträffas vid visitationen. De skall återlämnas när personen avlägsnar sig eller friges, om det inte finns något hinder för det enligt lag.

21 §

Säkerhetskontroll

En tjänsteman i vakt- eller jourtjänst har rätt att med hjälp av en metalldetektor eller någon annan teknisk anordning eller ett tränat djur kontrollera en person som önskar tillträde till eller befinner sig i försvarsmaktens lokaler eller fordon eller på försvarsmaktens område och vid behov personens fordon och saker som personen medför, för att utreda att sådana föremål eller ämnen inte medförs genom vilka säkerheten och ordningen kan äventyras eller som kan användas för att skada egendom eller vars innehav annars är förbjudet enligt lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lag. Säkerhetskontroll kan också göras i fråga om personer som avlägsnar sig från försvarsmaktens lokaler, fordon eller område samt vid behov i fråga om deras fordon och saker som de medför, om kontrollen är av vikt för upprätthållandet av säkerheten och ordningen och om det finns grundad anledning att misstänka brott mot försvarsmaktens föreskrifter om säkerhet.

En tjänsteman i vakt- eller jourtjänst har också rätt att med hjälp av en metalldetektor eller någon annan teknisk anordning eller ett tränat djur kontrollera försvarsmaktens lokaler, områden och fordon, för att utreda att det inte finns sådana föremål eller ämnen genom vilka ordningen eller säkerheten kan äventyras eller som kan användas för att skada egendom eller vars innehav annars är förbjudet enligt lag eller bestämmelser eller föreskrifter som utfärdats med stöd av lag.

Beslut om säkerhetskontroll fattas av garnisonschefen eller kommandören för ett truppförband. Säkerhetskontrollen skall ordnas så att den inte medför onödig olägenhet för den som kontrolleras och så att den inte skadar egendom.

Egendom som påträffats i de fall som avses i 1 och 2 mom. får omhändertas. Ett protokoll skall upprättas över omhändertagandet. Omhändertagen egendom skall återlämnas till personen när han eller hon avlägsnar sig från försvarsmaktens lokaler, om det inte finns något hinder för det enligt lag.

22 §

Maktmedel i anslutning till upprätthållandet av säkerhet och ordning

Om den som skall avlägsnas, gripas eller säkerhetsvisiteras genom att göra motstånd försöker undgå att bli avlägsnad, gripen eller säkerhetsvisiterad, har en tjänsteman i vakt- eller jourtjänst rätt att använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att avlägsna, gripa eller säkerhetsvisitera personen i fråga och som kan anses vara försvarliga med hänsyn till personens uppträdande samt övriga omständigheter.

Om en person motsätter sig säkerhetskontroll enligt 21 § kan personen avlägsnas eller vägras tillträde till försvarsmaktens lokaler, fordon eller område. För att avlägsna en person från försvarsmaktens lokaler, fordon eller ett område som försvarsmakten besitter kan vid behov sådana maktmedel användas som kan anses vara försvarliga med hänsyn till personens uppträdande och övriga omständigheter.

Bestämmelser om excess i samband med användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen.

23 §

Militärpersoners och militära förmäns användning av maktmedel

Om en i 45 kap. 27 § i strafflagen avsedd krigsman i vakt- eller jourtjänst möter motstånd har denna militärperson rätt att använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att bryta ner motståndet och som kan anses försvarliga med beaktande av truppens eller det bevakade objektets eller områdets säkerhet, tjänsteuppdragets eller tjänstgöringens art och hur farligt motståndet är. Under dessa förutsättningar har en vaktpost rätt att använda maktmedel också när någon trots vaktpostens befallning att stanna närmar sig ett bevakat objekt eller område till vilket tillträde är förbjudet.

Om en underordnad i strid, sjönöd eller någon motsvarande synnerligen farlig situation för truppen eller dess verksamhet trots en militär

förmans förbud flyr, gör våldsamt motstånd mot förmannen eller inte lyder dennes befallning för avvärijande av faran, trots att befallningen har upprepats, har förmannen rätt att mot den underordnade använda sådana maktmedel som är nödvändiga för att återställa lydnad och ordning och som kan anses försvarliga. Huruvida maktmedlen är försvarliga skall bedömas med hänsyn till hur farlig den underordnades försummelse eller gärning är och det rådande läget.

Om en krigsfånge flyr, har den som har till uppgift att förhindra flykten rätt att använda sådana maktmedel som anges i 18 kap. 6 § i fängelselagen (767/2005).

Bestämmelser om excess i samband med användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen.

3 kap.

Försvarsmaktens organisation och förvaltning

24 §

Försvarsmaktens ledning och förvaltningsenheter

I fråga om högsta befälet över försvarsmakten bestäms i grundlagen. I administrativt avseende lyder försvarsmakten under försvarsministeriet. Republikens president beslutar i militära kommandomål och i militära utnämningsärenden på det sätt som bestäms i denna lag.

Försvarsmakten omfattar kommendören för försvarsmakten, huvudstaben, armén, marinen och flygvapnet, staber för regionalförvaltningen, militära inrättningar, truppförband och andra förvaltningsenheter samt landskapstrupper och Försvarshögskolan.

Försvarsmakten omfattar dessutom garnisoner bestående av områden som används av försvarsmakten och förvaltningsenheter som finns på dem.

25 §

Kommendören för försvarsmakten

Den direkta ledningen av och tillsynen över försvarsmakten ankommer på kommendören för försvarsmakten.

Kommendören för försvarsmakten handlägger och avgör på föredragning av chefen för huvudstaben eller en tjänsteman som denna förordnat de förvaltningsärenden vilka enligt vad som bestäms hör till kommendörens behörighet. Kommendören för försvarsmakten kan i enskilda fall förbehålla sig beslutanderätten i förvaltningsärenden vilka enligt vad som bestäms skall handläggas av huvudstaben samt i ärenden som gäller förordnande till en uppgift och vilka skall avgöras av en annan myndighet inom försvarsmakten.

Kommendören för försvarsmakten lägger fram förslag hos försvarsministeriet om sådana tjänsteutnämningar och förordnanden inom försvarsmakten som avgörs av republikens president i statsrådet utifrån statsrådets förslag till avgörande.

Vid förhinder för kommendören för försvarsmakten tjänstgör chefen för huvudstaben som kommendörens ställföreträdare. Närmare bestämmelser om kommendörens uppgifter utfärdas vid behov genom förordning av statsrådet.

26 §

Huvudstaben

Huvudstaben är en myndighet som hör till statens centralförvaltning och är försvarsmaktens ledningsstab. Huvudstaben leder och övervakar utförandet av de uppgifter som ankommer på försvarsmakten, om inte något annat följer av behörigheten för kommendören för försvarsmakten. Huvudstaben leds av chefen för huvudstaben.

Huvudstaben handlägger och avgör de på försvarsmakten ankommande ärenden som inte skall handläggas och avgöras av någon annan myndighet inom försvarsmakten. Vid huvudstaben avgörs förvaltningsärendena av chefen för

huvudstaben på föredragning, om inte något annat bestäms eller föreskrivs. Andra på huvudstaben ankommande ärenden än sådana som är betydelsefulla med tanke på försvarsmakten kan delegeras till huvudstabens tjänstemän. Genom förordning av statsrådet föreskrivs om grunderna för delegering av beslutanderätt. Närmare föreskrifter kan meddelas i huvudstabens arbetsordning.

I fråga om huvudstabens närmare sammanställning och uppgifter föreskrivs genom förordning av statsrådet.

27 §

Försvarsgrenarna

Armén omfattar arméstaben, militärlän, regionalbyråer, militära inrättningar och truppförband. Armén leds av kommendören för armén. Ett ärende som skall handläggas i arméstaben avgörs av kommendören för armén på föredragning, om inte ärendet enligt vad som bestäms eller föreskrivs skall avgöras av någon annan tjänsteman. Ärenden som är betydelsefulla med tanke på armén avgörs dock av kommendören för armén. Närmare föreskrifter om handläggningen och avgörandet av ärendena i arméstaben meddelas i en arbetsordning, som fastställs av kommendören för armén.

Marinen omfattar marinstaben, militära inrättningar och truppförband. Marinen leds av kommendören för marinen. Ett ärende som skall handläggas i marinstaben avgörs av kommendören för marinen på föredragning, om inte ärendet enligt vad som bestäms eller föreskrivs skall avgöras av någon annan tjänsteman. Ärenden som är betydelsefulla med tanke på marinen avgörs dock av kommendören för marinen. Närmare föreskrifter om handläggningen och avgörandet av ärendena i marinstaben meddelas i en arbetsordning, som fastställs av kommendören för marinen. Marinstaben leder och utövar tillsyn över den militära sjöfarten samt över åtgärderna för dess främjande och tryggnad.

Flygvapnet omfattar flygstaben, militära inrättningar och truppförband. Flygvapnet leds av kommendören för flygvapnet. Ärenden som

skall handläggas i flygstaben avgörs av kommendören för flygvapnet på föredragning, om ärendet inte enligt vad som bestäms eller föreskrivs skall avgöras av någon annan tjänsteman. Ärenden som är betydelsefulla med tanke på flygvapnet avgörs dock av kommendören för flygvapnet. Närmare föreskrifter om handläggningen och avgörandet av ärendena i flygstaben meddelas i en arbetsordning, som fastställs av kommendören för flygvapnet. I anslutning till flygstaben finns i överensstämmelse med luftfartslagen (1242/2005) som militär luftfartsmyndighet en myndighetsenhet för militär luftfart.

I förvaltningsärenden är arméstaben, marinstaben och flygstaben direkt underställda huvudstaben i frågor som gäller respektive ansvarsområde.

28 §

Regional- och lokalförvaltning samt landskapstrupper

Landet är indelat i militärlän. Staben för ett operativt militärlän är en regional förvaltningsmyndighet som lyder under arméstaben. Staben för ett regionalt militärlän och regionalbyrån är regionala förvaltningsmyndigheter som lyder under staben för det operativa militärlänet. I fråga om indelningen av landet i militärlän och regionalbyråer föreskrivs genom förordning av statsrådet.

De militära inrättningarna, truppförbanden och garnisonerna är försvarsmaktens lokala förvaltningsmyndigheter. De militära inrättningarna, truppförbanden och landskapstrupperna lyder under huvudstaben, arméstaben, marinstaben, flygstaben eller en militär inrättning enligt vad som beslutas om detta i enlighet med 29 §.

Ett förvaltningsärende som skall handläggas vid en regional eller lokal förvaltningsmyndighet som avses i 1 och 2 mom. avgörs av kommendören eller chefen för den regionala eller lokala förvaltningsmyndigheten på föredragning, om inte ärendet enligt vad som bestäms eller föreskrivs skall avgöras av någon annan myndighet. Närmare föreskrifter om handläggningen

och avgörandet av ärendena vid de regionala eller lokala förvaltningsmyndigheterna meddelas i en arbetsordning, som fastställs av kommendören eller chefen för den regionala eller lokala förvaltningsmyndigheten.

Landskapstrupperna är regionala trupper som tillhör försvarsmaktens sammansättning. Landskapstrupperna bildas av frivilliga värnpliktiga som hör till reserven och av andra frivilliga som till försvarsmakten avgett en sådan förbindelse som avses i lagen om frivilligt försvar. Landskapstrupperna kan användas i försvarsmaktens handräckningsuppdrag.

29 §

Beslut om sammansättning och ledningsförhållanden

Försvarsministeriet beslutar på förslag av kommendören för försvarsmakten eller huvudstaben

1) om placeringen av huvudstaben, staben för en försvarsgren och Försvarshögskolan samt om inrättande och indragning samt om placeringen av staber för regionalförvaltningen, militära inrättningar, truppförband eller andra enheter, och

2) om andra förändringar i sammansättningen eller ledningsförhållandena som har stor betydelse med tanke på samhället, ekonomin eller personalen.

Kommendören för försvarsmakten har rätt att i övrigt besluta om detaljerade sammansättningar och ledningsförhållanden. Försvarsministeriet skall hållas underrättat om beredningen av dessa ärenden. I fråga om fördelningen av behörigheten mellan försvarsministeriet och kommendören för försvarsmakten kan närmare bestämmelser utfärdas genom förordning av försvarsministeriet.

Ändring i beslut som avses i 1 och 2 mom. får inte sökas genom besvär.

Beslut om en sammansättning som utöver den sammansättning som avses i 1 och 2 mom. inrättas för en höjning av beredskapen och om ledningsförhållandena fattas som ett i denna lag avsett militärt kommandomål.

30 §

Försvarsmaktens interna organisation och militära kommandomål

Försvarsmaktens interna organisation är militärisk. En tjänsteman som tjänstgör i en militär tjänst föredrar militära kommandomål som skall avgöras av kommendören för försvarsmakten eller någon annan militär förman och kontrasygnerar de beslut som den militära förmannen fattat i dessa mål.

31 §

Republikens presidents beslutanderätt i militära kommandomål

Republikens president beslutar om de centrala grunderna för rikets militära försvar, om betydande ändringar i den militära försvarsberedskapen, om principerna för genomförande av det militära försvaret samt om andra vittsyftande eller principiellt viktiga militära kommandomål som gäller försvarsmaktens militära verksamhet och militära ordning.

Presidenten beslutar som militärt kommandomål också om befordran till militär grad enligt vad som föreskrivs i denna lag.

Presidenten kan överta avgörandet av ett militärt kommandomål som skall avgöras av kommendören för försvarsmakten eller någon annan militär förman. Kommendören för försvarsmakten skall informera presidenten och försvarsministern om betydande militära kommandomål som hör till de militära förmännens behörighet.

32 §

Beslutsförfarandet i militära kommandomål

Republikens president avgör militära kommandomål som avses i 31 § 1 mom. och som hör till de centrala grunderna för det militära försvaret på föredragning av försvarsministern till den del de hänför sig till försvarsministeriets strategiska planering. Besluten kontrasygneras av försvarsministern. Statsministern och kommendören

ren för försvarsmakten har då rätt att närvara och uttala sin uppfattning om saken.

Presidenten avgör övriga militära kommandomål på föredragning av kommendören för försvarsmakten. Besluten kontrasigneras av kommendören för försvarsmakten. När ett militärt kommandomål föredras för presidenten har försvarsministern rätt att närvara och uttala sin uppfattning om saken. När kommendören för försvarsmakten föredrar ett militärt kommandomål som avses i 31 § 1 mom. skall försvarsministern emellertid vara närvarande och uttala sin uppfattning om saken. Dessutom kan statsministern närvara och uttala sin uppfattning om saken.

Presidenten kan på eget initiativ eller på förslag av försvarsministern överföra ett militärt kommandomål för att avgöras av presidenten i statsrådet. Härvid beslutar presidenten om saken på föredragning av försvarsministern utan att statsrådet lägger fram förslag till avgörande. När ett militärt kommandomål föredras för presidenten i statsrådet har kommendören för försvarsmakten rätt att närvara och uttala sin uppfattning om saken.

33 §

Kommendörens för försvarsmakten och andra militära förmäns beslutsfattande i militära kommandomål

Kommendören för försvarsmakten avgör andra militära kommandomål än sådana som skall avgöras av republikens president, om de inte enligt vad som bestäms eller föreskrivs skall avgöras av någon annan militär förman. En militär förman kan överta avgörandet av ett militärt kommandomål som skall avgöras av förmanens underordnade.

I fråga om fördelningen av behörigheten mellan kommendören för försvarsmakten och lägre militära förmän i militära kommandomål bestäms genom förordning av republikens president.

34 §

Bevakning av statens intresse i försvarsmakten

I fråga om bevakningen av statens intresse i ärenden som gäller försvarsmakten föreskrivs genom förordning av statsrådet.

35 §

Försvarsmaktens emblem

I fråga om försvarsmaktens emblem föreskrivs genom förordning av republikens president.

Kommendören för försvarsmakten kan bevilja utomstående tillstånd att använda emblemet. Emblemet får inte användas utan tillstånd.

4 kap.

Försvarsmaktens personal

36 §

Personal

Inom försvarsmakten finns personal i militära tjänster och civila tjänster. Försvarsmakten kan dessutom ha personal i tjänsteförhållande för viss tid samt personal i arbetsavtalsförhållande. Med yrkesmilitär avses i denna lag en person som tjänstgör i en militär tjänst samt den som inom försvarsmakten utnämns till ett tjänsteförhållande för viss tid och förordnats till en militär uppgift.

Närmare bestämmelser om försvarsmaktens tjänster utfärdas genom förordning av statsrådet.

37 §

Behörighetsvillkor för tjänsterna vid försvarsmakten

Den som utnämns till en tjänst vid försvarsmakten skall, utöver det som någon annanstans i lag föreskrivs om allmän behörighet för stats-tjänst, ha den tillförlitlighet som uppgifterna förutsätter.

Av dem som utnämns till en militär tjänst vid försvarsmakten krävs dessutom att de har fullgjort värnplikt i vapentjänst eller frivillig militärtjänst för kvinnor vid försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet i Finland och att de till sin hälsa och fysiska kondition är lämpliga för tjänsten.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om särskilda behörighetsvillkor för tjänstemän vid försvarsmakten, såsom utbildningskrav, krav på erfarenhet samt krav på ledarförmåga i förmansuppgifter.

38 §

Utnämning till tjänst och förordnande till en uppgift

Kommendören för försvarsmakten, chefen för huvudstaben, generalerna, amiralerna, försvarsmaktens chefsingenjör, försvarsmaktens överläkare och fältbiskopen utnämns till sina tjänster och förordnas till sina uppgifter av republikens president. Beslutet om utnämning och förordnande till en uppgift fattas av presidenten i statsrådet utifrån statsrådets förslag till avgörande. I samma ordning förordnar presidenten en officer eller specialofficer vid försvarsmakten till en uppgift som försvarsattaché, biträdande försvarsattaché, militär representant och biträdande militär representant samt till motsvarande internationella uppgifter.

Presidenten beslutar som militärt utnämningssärende om utnämning av andra än i 1 mom. avsedda officerare och om förordnande av en officer till uppgiften som adjutant för republikens president. Presidenten fattar beslut i militära utnämningssärenden på föredragning av kommendören för försvarsmakten. Besluten kontrasigneras av kommendören för försvarsmakten. När ett sådant ärende föredras för presidenten har försvarsministern rätt att vara närvarande och uttala sin uppfattning om saken.

I fråga om behörigheten att förordna andra än i 1 och 2 mom. avsedda officerare till en uppgift samt att utnämna och förordna andra tjänstemän vid försvarsmakten till en uppgift föreskrivs genom förordning av statsrådet.

39 §

Ersättningar till och ställningen för dem som deltar i internationella uppdrag

I fråga om sådana ersättningar på grund av lokala särförhållanden samt andra ekonomiska förmåner som skall betalas till dem som har förordnats till en uppgift som försvarsattaché, biträdande försvarsattaché, militär representant och biträdande militär representant samt till motsvarande internationella uppgifter och till personer som bistår dem gäller lagen om ersättningar inom utrikesrepresentationen (596/2006).

I 1 mom. avsedda personers rätt till ortstilllägg, utrustningsersättning och flyttersättning fastställs i enlighet med 4, 6 och 7 § i lagen om ersättningar inom utrikesrepresentationen. Genom förordning av försvarsministeriet utfärdas närmare bestämmelser om likställande av tjänstebestämmelser eller uppgifter inom försvarsmakten med tjänster och uppgifter inom utrikesförvaltningen. Huvudstaben fattar beslut om att bevilja ersättning, om inte genom förordning av försvarsministeriet föreskrivs att sådana beslut fattas av staben för en försvarsgren enligt 27 §.

Bestämmelser om ställningen vid finska beskickningar för dem som avses i 1 mom. finns i lagen om utrikesförvaltningen (204/2000).

40 §

Befordran till militär grad eller tjänstgöringsgrad

Republikens president befordrar genom beslutsförfarandet för militära kommandomål på föredragning av kommendören för försvarsmakten till fänriks och underlöjtnants militära grad samt till militär grad som är högre än dessa eller har motsvarande beteckning. Beslutsfattandet i fråga om befordran till brigadgenerals och flottiljamirals militära grad samt till militär grad som är högre än dessa eller har motsvarande beteckning samt i fråga om förlänande av motsvarande tjänstgöringsgrad sker dock på föredragning av försvarsministern.

I fråga om militära grader och tjänstgöringsgrader samt befordran till militär grad och förlänande av tjänstgöringsgrad liksom även om behörighet att befordra till andra än de i 1 mom. avsedda militära graderna och förläna motsvarande tjänstgöringsgrad föreskrivs närmare genom förordning av republikens president.

Kommendören för försvarsmakten kan bestämma om användningen av militära grader och tjänstgöringsgrader, likställandet av dem och om deras inbördes förhållanden i övrigt.

41 §

Förflyttning av en tjänsteman till en annan tjänst eller uppgift

En tjänsteman vid försvarsmakten är skyldig att övergå till en annan tjänst eller uppgift vid försvarsmakten när det är nödvändigt för att skötseln av uppgifterna eller tjänstgöringen skall kunna ordnas på ett ändamålsenligt sätt.

Om förflyttningen till en annan tjänst eller förordnandet till en annan uppgift medför att tjänstemannens tjänstgöringsort ändras, skall beslutet delges tjänstemannen minst tre månader tidigare.

I ett beslut som gäller förflyttning till en tjänst eller förordnande till en uppgift och som medför att tjänstemannens tjänstgöringsort ändras får ändring sökas enligt förvaltningsprocesslagen. Beslutet skall dock iakttas även om besvär anförts, om besvärsmyndigheten inte beslutar något annat. I ett beslut som gäller förflyttning till en tjänst eller förordnande till en uppgift och som inte medför att tjänstgöringsorten ändras får ändring inte sökas genom besvär.

Bestämmelserna i 1 mom. gäller inte deltagande utomlands i sådan militär krishantering som avses i lagen om militär krishantering.

42 §

Skyldighet i fråga om uppträdande

En yrkesmilitär skall i tjänsten och i sitt privatliv, utöver det som någon annanstans i lag föreskrivs om en tjänstemans uppträdande, uppträ-

da så att han eller hon inte förfar på ett sätt som är ägnat att rubba förtroendet för att de uppgifter som ankommer på försvarsmakten sköts på ett behörigt sätt.

43 §

Grundläggande militära kunskaper och kondition

En yrkesmilitär skall upprätthålla de grundläggande militära kunskaper och den kondition som tjänsteuppgifterna kräver. Bestämmelser om vilka grundläggande militära kunskaper och vilken konditionsnivå som krävs för olika tjänsteuppgifter och om genomförande av konditionstester kan utfärdas genom förordning av försvarsministeriet.

44 §

Anmälan för tjänstgöring

I fråga om skyldighet för försvarsmaktens tjänstemän att vara i beredskap och utföra övertidsarbete gäller vad som i 5 § 3 mom. och 18 § 4 mom. i arbetstidslagen (605/1996) föreskrivs om detta i fråga om tjänstemän.

När hot mot livsviktiga samhällsfunktioner eller exceptionella situationer i anknytning till sådana hot eller när undantagsförhållanden eller hot om undantagsförhållanden enligt beredskapslagen (1080/1991) kräver det är en tjänsteman på förordnande skyldig att inställa sig i tjänst även under semester eller tjänstledighet. När ett sådant hot eller en sådan situation är uppenbar skall tjänstemannen utan dröjsmål kontakta sin tjänstgöringsplats. Dessa förordnanden ges av den behöriga myndigheten inom försvarsmakten.

45 §

Användning av uniform och militäruniform

En yrkesmilitär vid försvarsmakten och den som tjänstgör i en tjänst enligt lagen om militär krishantering är skyldig att vid tjänstgöring använda försvarsmaktens militäruniform, om inte

något annat bestäms på grund av tjänsteuppgiftens art eller av någon annan orsak. Om uppgifterna eller tjänsteställningen för en annan tjänsteman vid försvarsmakten förutsätter det kan personen i fråga förpliktas att använda en sådan uniform som står i överensstämmelse med uppgiften eller tjänsteställningen.

Huvudstaben kan bestämma att en person som brutit mot bestämmelserna och föreskrifterna om användningen av militäruniform och som särskilt fått rätt att använda militäruniform förlorar denna rätt.

Andra personer än de som avses i 1 mom. och som fullgör tjänstgöring som avses i värnpliktslagen eller i lagen om frivillig militärtjänst för kvinnor (194/1995) eller de som utbildas till militär tjänst får inte, om inte en behörig myndighet inom försvarsmakten av särskilda skäl ger tillstånd, använda en dräkt eller ett klädesplagg som på ett förvillande sätt liknar försvarsmaktens militäruniform eller därtill hörande persedlar så att detta kan ge intrycket att bäraren är yrkesmilitär.

Huvudstaben bestämmer närmare om militäruniformer och uniformer samt om användningen av militäruniformer.

46 §

Utbildningsstöd och tjänstgöringstidsersättning till den som tjänstgör i en militär tjänst för viss tid

Omskolningen av en person som utnämns till en militär tjänst som alltid besätts för viss tid stöds genom att ersättning under tjänstgöringsförhållandet betalas för kostnader för studier enligt lagen om studieledighet (273/1979) som bedrivs utanför försvarsmakten. Om utbildningsstödet inte har använts under den tid tjänstgöringsförhållandet pågår betalas en lika stor tjänstgöringstidsersättning såsom engångsersättning när tjänstgöringsförhållandet upphör. Ersättningen skall betalas i sin helhet inom två år räknat från tjänstgöringsförhållandets upphörande. Utbildningsstöd eller tjänstgöringstidsersättning betalas dock inte om avsikten är att tjänstemannen skall utnämnas tills vidare till en annan

tjänst inom försvarsmakten. Utbildningsstöd eller tjänstgöringstidsersättning betalas för varje tjänstgöringsmånad från början av tjänstgöringsförhållandet, om tjänstgöringsförhållandet pågått i sammanlagt minst tre år. Beloppet av stödet eller ersättningen utgörs av skillnaden mellan den allmänna militärpensionsavgiften för respektive tjänstetyp och pensionsavgiften för den ifrågavarande militära tjänsten, som alltid besätts för viss tid, dock minst tolv procent av den skattepliktiga avlöningen.

Om en person som fått utbildningsstöd eller tjänstgöringstidsersättning inom ett år från att tjänstgöringsförhållandet för viss tid upphört tills vidare utnämns till en annan militär tjänst vid försvarsmakten på grundval av utbildning som försvarsmakten givit eller helt bekostat, kan högst hälften av de utbetalda förmånerna återkrävas i enlighet med 60 och 61 § i statstjänstemannalagen (750/1994).

47 §

Avgångsålder och rätten att kvarstå i tjänst efter avgångsåldern

Avgångsåldern för en tjänsteman i militär tjänst är

1) 63 år för kommendören för försvarsmakten,

2) 60 år för chefen för huvudstaben samt i tjänsterna som general, amiral, överste och kommodor och, enligt vad som föreskrivs närmare genom förordning av statsrådet, för tjänstemän i därmed jämförbara andra militära tjänster; i uppgifter som kräver flygarutbildning är avgångsåldern likväl 55 år i en tjänst som general och 52 år i en tjänst som överste, samt

3) 55 år för tjänstemän i andra militära tjänster; i uppgifter som kräver flygarutbildning är avgångsåldern likväl 45—50 år med beaktande av personens utbildning och erfarenhet.

Genom förordning av statsrådet utfärdas närmare bestämmelser om hur utbildning och erfarenhet skall beaktas vid reglering av avgångsåldern. Kommendören för försvarsmakten förordnar i enlighet med de grunder som försvarsminneriet fastställer vilka uppgifter som förutsät-

ter flygarutbildning. Huvudstaben beslutar om avgångsåldern för tjänstemän som tjänstgör i sådana uppgifter.

Huvudstaben kan av vägande skäl och med tjänstemannens samtycke besluta att tjänstemannen får kvarstå i sin tjänst efter avgångsåldern en bestämd tid, dock högst till dess tjänstemannen fyller 68 år och i fråga om en tjänsteman i en militär tjänst högst tills han eller hon fyller 55 år.

Beslutet om rätt för en tjänsteman att kvarstå i tjänsten skall fattas innan tjänstemannen uppnår avgångsåldern. Ett tjänsteförhållande upphör utan uppsägning när den i 3 mom. avsedda tiden löper ut.

48 §

Skiljande av en yrkesmilitär från tjänsteutövning för viss tid

En yrkesmilitär som i väsentlig grad eller upprepade gånger bryter mot eller åsidosätter sin tjänsteplikt kan, om en varning eller en annan åtgärd inte kan anses vara tillräcklig med beaktande av hur allvarlig försummelsen är eller hur ofta den sker, skiljas från tjänsteutövning för en tid av minst en och högst sex månader. Löneutbetalningen avbryts för tiden för skiljandet från tjänsteutövningen.

Beslut om skiljande från tjänsteutövning fattas av den utnämmande myndigheten. Om republikens president eller statsrådet är utnämmande myndighet, beslutar försvarsministeriet om skiljande från tjänsteutövning. Ett ärende om skiljande från tjänsteutövning skall inledas senast tre månader från det att myndigheten fick kännedom om en omständighet som kan orsaka skiljande från tjänsteutövning.

Innan beslut enligt 1 mom. fattas om skiljande från tjänsteutövning skall myndigheten bereda yrkesmilitären tillfälle att bli hörd i ärendet. Dessutom skall huvudförtroendemannen eller förtroendemannen ges tillfälle att bli hörd, om yrkesmilitären begär det, och skiljandet från tjänsteutövningen inte på grund av sakens natur skall verkställas omedelbart. Myndigheten skall innan beslutet fattas underrätta yrkesmilitären

om möjligheten att begära att huvudförtroendemannen eller förtroendemannen skall höras.

Bestämmelser om sökande av ändring i ett i 1 mom. avsett beslut om skiljande från tjänsteutövning för viss tid ingår i statstjänstemannalagen.

5 kap.

Straffbestämmelser

49 §

Olovlig användning av försvarsmaktens emblem

Den som uppsåtligt utan det tillstånd eller i strid med det tillstånd som avses i 35 § obehörigen använder försvarsmaktens emblem, antingen som sådant eller ett märke som är förvillande likt försvarsmaktens emblem, skall för *olovlig användning av försvarsmaktens emblem* dömas till böter.

6 kap.

Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

50 §

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

Denna lag träder i kraft den 200 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förutsätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Med avvikelse från vad som bestäms i 37 § 2 mom. kan de som tjänstgjort i en militär tjänst vid försvarsmakten den 31 december 2007 kvarstå i sin tjänst, även om de inte har fullgjort värnplikt i vapentjänst eller frivillig militärtjänst för kvinnor vid försvarsmakten eller gränsbevakningsväsendet i Finland.

På avgångsåldern för den som den 31 december 2007 tjänstgjorde i en militär tjänst inom försvarsmakten tillämpas de bestämmelser som gällde när denna lag trädde i kraft.

En hänvisning i en annan lag eller förordning till ett försvarsområde eller dess stab avser efter denna lags ikraftträdande en hänvisning till sta-

ben för ett operativt militärlän och en hänvisning till staben för ett militärlän avser en hänvisning till staben för ett regionalt militärlän eller dess regionalbyrå.

51 §

Bestämmelse om upphävande

Genom denna lag upphävs lagen av den 31 maj 1974 om försvarsmakten (402/1974), nedan *den upphävda lagen*, jämte ändringar. Den upphävda lagens 10 a och 10 b § förblir dock i kraft.

52 §

Förordningar som förblir i kraft

Följande förordningar som utfärdats med stöd av den upphävda lagen förblir alltså i kraft:

- 1) försvarsministeriets förordning om ersättande av utbildningskostnader (77/2002), samt
- 2) förordningen om försvarshögskolan (668/1992).

Lag

om upphävande av lagen om naturaprestationer för krigsväsendets räkning under fredstid

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs lagen av den 16 april 1920 om naturaprestationer för krigsväsendets räkning under fredstid (94/1920).

2 §

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om upphävande av 45 kap. 26 a § i strafflagen

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

Genom denna lag upphävs 45 kap. 26 a § i strafflagen av den 19 december 1889 (39/1889), sådan paragrafen lyder i lag 515/2003 och 776/2005.

2 §

Denna lag träder i kraft den 200 .

Lag

om ändring av 35 och 39 § i gränsbevakningslagen

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i gränsbevakningslagen av den 15 juli 2005 (578/2005) 35 § 3 mom. och 39 § som följer:

35 §

En gränsbevakningsmans maktmedel

Bestämmelser om excess i samband med användning av maktmedel finns i 4 kap. 6 § 3 mom. och 7 § i strafflagen (39/1889). I territorialövervakningslagen (755/2000) finns bestämmelser om rätten att använda maktmedel i territorialövervakningsuppdrag. I 31 § i lagen om gränsbevakningsväsendets förvaltning föreskrivs om hur rätten för en militärperson och militär förman att använda maktmedel enligt 23 § i lagen om försvarsmakten (/200) tillämpas inom gränsbevakningsväsendet.

39 §

Rätt att röra sig på annans fastighet

En tjänsteman vid gränsbevakningsväsendet samt värnpliktiga och personer i frivillig militärtjänst som anlitats för att stödja gränsbevakningsväsendets verksamhet har rätt att röra sig på annans mark- och vattenområde till fots, på skidor och med gränsbevakningsväsendets for-

don, om det är nödvändigt för utförande av gränsbevakningsväsendets uppgifter. Färd-
sel på gårdsområden och därmed jämförbara områden som reserverats för ett särskilt ändamål skall dock undvikas, om det inte finns något tvingande skäl att röra sig där med anledning av en uppgift som ankommer på gränsbevakningsväsendet.

För skada och olägenhet som orsakas av färd-
seln på någon annans mark- och vattenområde betalas till områdets ägare eller innehavare ersättning enligt gängse pris.

I fråga om gränsbevakningsväsendets rätt att tillfälligt använda andra fastigheter än sådana som stadigvarande används av gränsbevakningsväsendet då detta är nödvändigt med tanke på militär övningsverksamhet eller en höjning av försvarsberedskapen gäller vad som i 14 § i lagen om försvarsmakten föreskrivs om försvarsmaktens rätt att tillfälligt använda andra fastigheter än sådana som stadigvarande används av försvarsmakten.

Denna lag träder i kraft den 200 .

Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Lag

om ändring av 31 § i lagen om gränsbevakningsväsendets förvaltning

I enlighet med riksdagens beslut

ändras i lagen av den 15 juli 2005 om gränsbevakningsväsendets förvaltning (577/2005) 31 § 1 mom. som följer:

31 §

*Tillämpning av bestämmelserna om militära
brott*

De som tjänstgör i militära tjänster vid gräns-
bevakningsväsendet omfattas av bestämmelser-
na om krigsmän i 45 kap. i strafflagen (39/1889).
Bestämmelser om rätten för en gränsbevak-
ningsman i militär tjänst att använda maktmedel

finns dock i 35 § i gränsbevakningslagen, och
bestämmelser om rätten för en militärperson och
militär förman att använda maktmedel i 23 § i la-
gen om försvarsmakten (/200).

— — — — —
Denna lag träder i kraft den 200 .
Åtgärder som verkställigheten av lagen förut-
sätter får vidtas innan lagen träder i kraft.

Helsingfors den 13 februari 2007